

AABRAHAMIN USKON KOETUS – IISAKIN UHRAAMINEN

Kuva © taidegraafikko Kimmo Pälikkö

1. Kertomuksen taustatietoja

a) Kertomuksen tapahtumapaikka

Moorian maassa, vuorella, jonka Jumala osoitti Abrahamille. Kuningas Salomo rakensi Jerusalemin temppelin Moorian vuorelle n. 1100 vuotta myöhemmin (2 Aik. 3:1). (Moorian maa ja vuori mainitaan Raamatussa vain nämä kaksi kertaa.)

b) Ajallinen yhteys muihin kertomuksiin

c) Kertomuksessa esiintyvät henkilöt – Aabraham ja Iisak

2. Itse kertomus Raamatusta

1 Moos. 22:1–19

Näiden tapausten jälkeen Jumala koetteli Aabrahamia ja sanoi hänelle: "Aabraham!" Hän vastasi: "Tässä olen." Jumala sanoi: "Ota Iisak, ainokainen poikasi, jota rakastat, ja mene Moorian maahan ja uhraa hänet siellä polttouhriksi vuorella, jonka minä sinulle sanon."

Varhain seuraavana aamuna Aabraham satuloi aasinsa ja otti mukaansa kaksi palvelijaansa sekä poikansa Iisakin, ja halottuaan polttouhripuita hän lähti menemään siihen paikkaan, jonka Jumala oli hänelle sanonut. Kolmantena päivänä Aabraham nosti silmänsä ja näki sen paikan kaukaa. Silloin Aabraham sanoi palvelijoilleen: "Jääkää tähän aasin kanssa. Minä ja poika menemme tuonne rukoilemaan; sitten me palaamme luoksenne."

Aabraham otti polttouhripuut ja sälytti ne poikansa Iisakin selkään; itse hän otti käteensä tulen ja veitsen, ja niin he astuivat molemmat yhdessä. Iisak puhui isällensä Aabrahamille sanoen: "Isäni!" Tämä vastasi: "Tässä olen, poikani." Iisak sanoi: "Katso, tässä on tuli ja halot, mutta missä on lammas polttouhriksi?" Aabraham vastasi: "Jumala on katsova itselleen lampaan polttouhriksi, poikani." He astuivat molemmat yhdessä.

Kun he olivat tulleet siihen paikkaan, jonka Jumala oli hänelle sanonut, rakensi Aabraham siihen alttarin, latoi sille halot, satoi poikansa Iisakin ja pani hänet alttarille halkojen päälle. Aabraham ojensi kätensä ja tarttui veitseen teurastaakseen poikansa. Silloin Herran enkeli huusi hänelle taivaasta sanoen: "Aabraham, Aabraham!" Hän vastasi: "Tässä olen." Niin enkeli sanoi: "Älä satuta kättäsi poikaan äläkä tee hänelle mitään, sillä nyt minä tiedän, että sinä pelkää Jumalaa, kun et kieltänyt minulta ainokaista poikaasi."

Niin Aabraham nosti silmänsä ja huomasi takanansa oinaan, joka oli sarvistaan takertunut pensaikkoon. Aabraham meni, otti oinaan ja uhrasi sen polttouhriksi poikansa sijasta. Aabraham pani sen paikan nimeksi "Herra näkee." Niinpä vielä tänä päivänä sanotaan: "Vuorella, missä Herra ilmestyy." Herran enkeli huusi Aabrahamille toistamiseen taivaasta ja sanoi: "Minä vannon itse kauttani, sanoo Herra: Sen tähden että tämän teit etkä kieltänyt minulta ainokaista poikaasi, minä runsaasti siunaan sinua ja teen sinun jälkeläistesi luvun paljoksi kuin taivaan tähdet ja hiekka, joka on meren rannalla, ja sinun jälkeläisesi valtaavat vihollistensa portit. Sinun siemenessäsi

10.3.2013

tulevat siunatuiksi kaikki kansakunnat maan päällä, sen tähden että olit minun äänelleni kuuliainen." Sitten Aabraham palasi palvelijoidensa luo, ja he nousivat ja kulkivat yhdessä Beersebaan. Aabraham jäi asumaan Beersebaan.

3. Kertomuksen keskeinen opetus

"Uskon kautta uhraisi Aabraham, koetukselle pantuna, Iisakin, uhraisi ainoan poikansa, hän, joka oli lupaukset vastaanottanut ja jolle oli sanottu: "Iisakista sinä saat nimellesi jälkeläisen", sillä hän päätti, että Jumala on voimallinen kuolleistakin herättämään; ja sen vertauskuvana hän saikin hänet takaisin. Hepr. 11:17–19

Jumala uhraisi oman, rakkaan, ainoan poikansa, Jeesuksen, koko maailman syntien edestä. Muuta syntiuhria ei enää tarvita: "Tämä on se liitto, jonka minä näiden päivien jälkeen teen heidän kanssaan", sanoo Herra: "Minä panen lakini heidän sydämiinsä ja kirjoitan ne heidän mieleensä"; ja: "heidän syntejensä ja laittomuuksiansa en minä enää muista." Mutta missä nämä ovat anteeksi annetut, siinä ei uhria synnin edestä enää tarvita. Hepr. 10:16–18

Jeesus nousi kolmantena päivänä – Aabraham näki paikan kolmantena päivänä

4. Muita vastaavia kertomuksia Raamatussa

5. Opeteltava Raamatun lause

(Uhratkaamme siis hänen kauttansa Jumalalle joka aika kiitosuhria, se on: niiden huulten hedelmää, jotka hänen nimeänsä ylistävät.)
Mutta älkää unhottako tehdä hyvää ja jakaa omastanne, sillä senkaltaisiin uhreihin Jumala mielistyy. Hepr. 13:15–16

6. Lauluehdotus PK 136 = SK 474 = VK 552 = UVK 552

Mua siipeis suojaan kätke oi, Jeesus, Herrani.
Suo jassas suo mun olla, jos kuinka kävisi.
Sä kaikeks tule mulle valollas, neuvollas.
Suo joka päivä elää mun yksin armostas.

Suo anteeks kaikki synnit, puhdistu verelläs,
luo minuun uusi mieli, pyhitä Hengelläs.
Ja meidät suuret, pienet sun sulje suojaahas,
yö rauhainen suo meille, oi Jeesus, laupias.
Sanat Lina Sandell, k. 1903.

Virren sanat viittaavat Jeesuksen sanoihin: "Jerusalem, Jerusalem, sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka ovat sinun tykösi lähetetyt, kuinka usein minä olenkaan tahtonut koota sinun lapsesi, niin kuin kana kokoaa poikansa siipiensä alle! Mutta te ette ole tahtoneet." Luuk. 13:34 Virteen on kaksi säveltä: Virren alkuperäinen sävel on Skånesta ja toinen sävel Noormarkusta.

Mua sii-peis suo-jaan kät-ke, oi Jee-sus Her-ra-
 - ni. Suo-jas-sas suo mun ol-la, jos kuin-ka kä-vi-
 - si. Sä kai-keks tu-le mul-le va-lol-las, neu-vol-
 - las. Suo jo-ka päi-vä e-lää mun yk-sin ar-mos-tas.

7. Tehtäviä / kysymyksiä

8. Muuta huomioitavaa

"Saara eli sadan kahdenkymmenen seitsemän vuoden vanhaksi; niin vanhaksi eli Saara. Saara kuoli Kirjat-Arbassa, se on Hebronissa, Kanaanin maassa. Aabraham meni murehtimaan Saaraa ja itkemään häntä. Sen jälkeen Aabraham nousi ja lähti vainajan luota ja puhui heetiläisille sanoen: "Minä olen muukalainen ja vieras teidän keskuudessanne; antakaa minulle perintöhauta maassanne, haudatakseni ja kätkeäkseni siihen vainajani." 1 Moos. 23:2–4

"Sen jälkeen Aabraham hautasi vaimonsa Saaran luolaan, joka on Makpelan vainiolla, itään päin Mamresta, se on Hebronista, Kanaanin maassa. Niin vainio ja siellä oleva luola siirtyi heetiläisiltä Aabrahamille, perintöhaudaksi." 1 Moos. 23:19–20 Siihen samaan hautaluolaan haudattiin myöhemmin Aabraham, Iisak, Rebekka, Leea ja Jaakob. 1 Moos. 49:29–32

10.3.2013

